

[Vagn Bro.]

lovens behandling nedsatte udvalg enstemmigt at udtale følgende:

Bestyrelsen finder det uheldigt, at offentlige forlystelser på folkekirkens helligdage kan begynde kl. 14, idet der på dette tidspunkt holdes gudstjenester i en stor del af landets landsbykirker. Funktionærer, der er ansatte i forlystelsesbranchen, forhindres i at være med til disse eftermiddagsgudstjenester. Endvidere er der på dette tidspunkt også børnegudstjenester eller søndagsskoler i bykirkerne.

Man må endvidere protestere imod, at der åbnes adgang til offentlige forlystelser skærtorsdag og påskelørdag. Dels finder man det stødende mod almindelig sømmelighed, og dels vil det hindre de ovenfor nævnte funktionærer i at deltage i gudstjenesterne på de to af folkekirkens største helligdage, langfredag og påskedag.

Bestyrelsen for Fyns Stifts Menighedsrådsforening består af repræsentanter fra følgende fraktioner af menighedsrådsmedlemmer: de grundtvigske, Indre Mission, Kirkeligt Centrum, socialdemokratiske menighedsrådsmedlemmer og en gruppe uden for partierne.

Jeg må jo sige, at når denne bestyrelse enstemmigt udtaler noget sådant på 1.800 menighedsrådsmedlemmers vegne, ser jeg ikke rettere, end at man, hvis man — som til tider — er enig om, at menighedsrådene er de folkevalgte repræsentanter, ikke sådan ganske kan sætte dette til side.

Jeg må altså plædere på, at bisperne for et flertals vedkommende har hver på sit punkt udtalt betænkeligheder, at menighedsrådene og en række store sammenslutninger, bl. a. hele KFUM og KFUK — det er dog unge mennesker, de repræsenterer — har gjort det samme, og derfor havde jeg ventet, at man under behandlingen i hvert fald ville have kunnet indgå på en forhandling om disse punkter. Om de punkter, der for os i særlig grad vil være afgørende, havde vi egentlig villet stille ændringsforslag, men vi blev enige om, at jeg først skulle henvende mig til stiftsbestyrelserne — jeg mener nu, at henvendelsen bør ske gennem udvalget, men man bad så meget om, at jeg ville henvende mig til stiftsbe-

styrelserne, hvorfra jeg har fået en del svar, og man kunne da ved tredje behandling på dette grundlag fremføre, at den del af folket, som særlig føler sig knyttet til kirkens arbejde, er meget betænkelig, i hvert fald på de punkter, jeg her har nævnt, skærtorsdag aften og påskelørdag — og jeg må igen til den ærede ordfører for socialdemokratiet sige, at på dette punkt kan man i hvert fald ikke henvise til den norske lovgivning, idet man dér slutter kl. 21 begge aftener.

Jeg vil endvidere sige, at skal det være for længe at vente med de offentlige forlystelser til kl. 16, så kunne vi måske ved gensidig hensyntagen rykke eftermiddagsgudstjenesten så meget frem, at vi kunne følge det forslag, som Danmarks biskopper i 1955-56 stillede om kl. 15.

Det var egentlig de betragtninger, jeg ville fremføre ved denne lejlighed. Man har fra flertallets side talt om, at vi har været langsommelige. Ja, langsommelige — det er siden december, vi har drøftet lovforslaget. Jeg må dog sige, at havde det været sådan en — jeg ved ikke, om jeg må bruge ordet, det tør jeg jo næsten ikke — hjertesag for regeringen — vi må jo ikke have stemningerne med — men så kan jeg sige: en sådan hjernesag for regeringen, så kunne den vel være kommet med forslaget noget før, efter at det har hvilet i 6 år. Jeg mener derfor, at vi ikke helt har tilendebragt forhandlingen. Jeg lægger, som jeg også ved at den højtærede kirkeminister har gjort det i spørgsmålet om menighedsrådsloven, vægt på, at vi kan være enige, og jeg vil derfor udtrykke det håb, at vi på disse to punkter — jeg lægger navnlig vægt på det første om fred her i landet — vil kunne nå til enighed. Vi taler så meget om velfærd, vi taler så meget om hensynsfuldhed, men jeg kan forsikre — jeg tør sige det med afgjort sikkerhed — at der findes titusinder i dette land, som måske ikke kommer til vælgermøder, men som sidder derhjemme, og for hvem dette, at den danske folkekirke har to store dage, mindet om korsfæstelsen og mindet om opstandelsen, har den største betydning.

Jeg tror ikke, at jeg på nærværende tidspunkt behøver at sige mere. Hvis man imidlertid ikke kan gå med til det, ja, så kan jeg i hvert fald ikke anbefale mit parti at